

Manuel Nin: “La persecució ha fet que les esglésies cristianes d’Orient superin les diferències”

Dm, 29/11/2016 per Catalunya Religió

([Arquebisbat de Tarragona](#)) Quins són els camins de futur per als cristians orientals? “S’entreveuen possibilitats d’un cert retorn a les seves terres que hauran de ser prèviament reconstruïdes; mentre que les esglésies cristianes que arriben a casa nostra, en un occident que ja no és cristià, esperen acolliment i un ecumenisme pràctic que respecti la seva pròpia eclesiologia i els ajudi a superar la persecució que han patit”. Aquesta és la visió del monjo de Montserrat **Manuel Nin Güell** (El Vendrell, 1956) que, per primera vegada després de ser [nomenat](#) pel papa **Francesc** bisbe titular de Carcàbia i exarca apostòlic per als catòlics de tradició bizantina a Grècia, va visitar Tarragona.

“La persecució ha fet que les esglésies cristianes d’Orient superin les diferències i visquin en plena comunió” va dir en una conferència sobre la situació i la persecució dels cristians al Pròxim Orient. L’acte, celebrat dijous al Centre Tarraconense El Seminari, va ser organitzat conjuntament per la Biblioteca del Seminari i la Càtedra Unesco de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i va comptar amb la presència del vicari general de l’arxidiòcesi, **Joaquim Fortuny**; el director de la Biblioteca del Seminari Pontifici, **Albert Viciano** i el director de la Càtedra Unesco de la URV, **Enric Olivé**.

El bisbe Manuel Nin va subratllar que el clima de persecució al Pròxim Orient —en països com el Líban, Iran, Egipte o Israel— continua, però es comença a respirar un clima de cert “alliberament”. “Som davant d’una realitat geogràfica complexa amb interessos polítics i econòmics importants”, va afirmar. I és en aquest context, de guerra i sofriment, on han nascut les comunitats cristianes. “Són esglésies que ja al segle II estaven ben organitzades i començàvem a traduir la Bíblia a les seves llengües.”

Nin va posar com a exemple diverses realitats actuals al Pròxim Orient que han viscut en primera persona la barbàrie del terrorisme. És el cas de la ciutat siriana d'Alep on fa sis anys la presència cristiana era nombrosa i ara ha esdevingut una ciutat "trossejada" amb més de tres milions d'infants sense assistència escolar. Casos semblants han viscut a Mossul, a la plana de Nínive i Karakosch, a l'Iraq.

En aquests indrets les ciutats han passat a mans de l'autodenominat Estat islàmic i moltes esglésies s'han convertit en presons o camps de tir. "Juntament al drama i la mort de tantes persones, la destrucció de la documentació mil·lenària i del ric patrimoni cultural és una de les grans pèrdues que han experimentat les poblacions", va dir. Aquesta persecució ha fet també que les esglésies orientals superin les seves diferències i assoleixin la plena comunió.